

ทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา
ที่มีผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับปานกลาง - ต่ำ
Attitudes and Behaviors in Japanese Language
Learning of the Low Proficient Japanese Students

(Received: Jan 20, 2018 Revised: Oct 15, 2019 Accepted: Nov 27, 2019)

สุธิดา แม่นมินทร์¹
Suthida Manmin

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับปานกลาง-ต่ำ 2. ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับปานกลาง-ต่ำ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่มีผลการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่น 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ C+ จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือสถิติแบบพรรณนาการแจกแจงแบบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับปานกลาง-ต่ำมีทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.57 และพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับกลางมีค่าเฉลี่ย 3.31 การศึกษาเปรียบเทียบรายด้านพบว่า 1) เพศของนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีทัศนคติในการเรียนภาษาญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน 2) สาขาวิชา

¹อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จำนวน 2 คู่ คือ คู่ที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีมีเดียและวิศวกรรมการผลิต คู่ที่ 2 สาขาเทคโนโลยีมีเดีย และการจัดการอุตสาหกรรม ส่วนด้านทัศนคติไม่พบความแตกต่าง 3) นักศึกษาที่มีระดับเกรดต่างกัน มีทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน ส่วนผลจากข้อเสนอแนะ นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งประยุกต์สื่ออื่น ๆ เช่น ภาพยนตร์ อนิเมชัน เป็นต้น เพื่อเสริมสร้างทัศนคติและพฤติกรรมที่ดีในการเรียน

คำสำคัญ: ทัศนคติ พฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่น

Abstract

The purposes of the study were to 1) investigate the attitudes and Japanese language learning behaviors of the low proficient Japanese students, 2) to compare the differences among the students' gender, the students' major, and their achievement of Japanese learning, and finally 3) to gather and classify the students' opinions and suggestions towards Japanese learning. The participants were 200 first-year students who enrolled in Business Japanese 1 at Thai-Nichi Institute of Technology in the first semester, 2017 academic year. The data was collected by a questionnaire and the statistical analysis was descriptive statistics, Independent Sample T-Test, and an analysis of Variance (ANOVA).

The results indicated that 1) the low proficient Japanese students had high level of positive attitudes towards Japanese learning ($\bar{X} = 3.57$) and their behaviors when learning Japanese were moderate ($\bar{X} = 3.31$) 2) there was a significant difference between students' gender and their behaviors ($p < .05$), but there was no difference between students' gen-

der and their Japanese learning attitudes. More importantly, there were significant differences between students' majors and their behaviors towards Japanese learning ($p < .05$). Two differences were found in students majoring in Multimedia and Production Engineering, and students majoring in Multimedia and Industrial Management respectively. However, the students who obtained different Japanese grades had no difference in Japanese learning attitudes and behaviors. 3) Based on the suggestions, the students revealed that they preferred learning with interesting and innovative teaching materials and other multimedia materials such as Japanese films and animations to increase their positive learning attitudes and have proper Japanese learning behaviors.

Keywords: Attitudes, Japanese Language Learning Behaviors

บทนำ

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นกำหนดให้นักศึกษาทุกคน ทุกคณะของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ต้องผ่านรายวิชาบังคับภาษาญี่ปุ่น 15 หน่วยกิต และวิชาเลือกอื่น ๆ ซึ่งสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นให้การสนับสนุนด้านที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น เช่น การแลกเปลี่ยนนักศึกษา การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารผ่านอาสาสมัครชาวญี่ปุ่น ห้องสนทนากับอาจารย์ชาวญี่ปุ่น การสร้างแรงจูงใจในการเรียนผ่านกิจกรรมวัฒนธรรมญี่ปุ่นต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นมีประสิทธิภาพ ฯลฯ ทั้งนี้จากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาพบว่าความสามารถในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษามีระดับต่ำลง จากการวิจัยผลการสอบวัดความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น (TNI Japanese Ability Test) ประจำปี พ.ศ. 2558 พบว่าผลการสอบยังไม่เป็นที่น่าพอใจ จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่าน ระดับ N4 ยังไม่เป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ แม้ว่าจะมีการเรียนปรับพื้นฐานก่อนเข้าเรียนจริง

และมีการจัดชั้นเรียนพิเศษ ก็ยังมีนักศึกษาที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งส่งผลต่อการสหกิจศึกษาการฝึกงานในบริษัท และโรงงานอุตสาหกรรม จึงควรรหาแนวทางแก้ไขปัญหานี้

จากการศึกษาผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนภาษา มีนักวิชาการได้ศึกษาไว้ดังนี้ วิชาณี เพ็งเนตร (2554) ศึกษาแรงจูงใจ ทัศนคติ และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษต่ำ พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย- ญี่ปุ่นพบว่ามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมาก ส่วนด้านทัศนคติและพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ดีเด่น เบ็ญฮาวัน (2556) ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำพบว่า นักศึกษามีทัศนคติเชิงบูรณาการในด้านบวกต่อภาษาอังกฤษ แต่ในเชิงปฏิบัตินักศึกษาไม่ได้มีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษที่สม่ำเสมอ ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทัศนคติที่ดีไม่ได้เป็นตัวกำหนดถึงพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีและประสบความสำเร็จ ยุพกา พุกุขิม่า, กนกพร นุ่มทอง และสร้อยสุดา ฦ ระนอง (2550) ได้ศึกษาแรงจูงใจและทัศนคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาจีนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่าแรงจูงใจของนิสิตที่เรียนภาษาญี่ปุ่นมาจากความชอบและสนใจ ในวัฒนธรรมญี่ปุ่น ส่วนทัศนคติในการเรียนภาษาญี่ปุ่นนั้น พบว่านิสิตกว่าร้อยละ 95 ชอบเรียน นภัสวรรณ พรหมมณี และปาริตา ชามนตรี (2558) ศึกษาทัศนคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นพบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตาม สาขาวิชา ก็ยังพบว่าทัศนคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาก็อยู่ในระดับมากเช่นกัน สุวพรรณ ครุฑเมือง (2544) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยไทย พบว่าพฤติกรรมการเรียนโดยรวมจัดอยู่ในระดับปานกลาง พฤติกรรมการเรียนในขณะที่เรียนจัดอยู่ในระดับดี พฤติกรรมก่อนเข้าเรียน พฤติกรรมหลังเลิกเรียน และพฤติกรรมการเสริมเพื่อการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนทัศนคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับสูง ด้านผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนดีมีพฤติกรรมการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนอ่อน จากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ที่เหมาะสมทั้งในและนอกชั้นเรียนทำให้ส่งผลเป็นไปในทางที่ดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับต่ำ เพื่อหาสาเหตุและปรับปรุงวิธีการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาของนักศึกษาให้สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นในระดับปานกลาง-ต่ำ
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับปานกลาง-ต่ำ

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับปานกลาง-ต่ำ ปีการศึกษา 2560 โดยมีประชากร กลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2 จำนวน 610 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษา 2560 ที่มีผลการเรียนวิชา JPN - 101 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ C+ จำนวน 200 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย
 - 3.1.1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง
 - 3.1.2 สาขาวิชาเอก ได้แก่ วิศวกรรมยานยนต์ วิศวกรรมการผลิต วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหการ การจัดการอุตสาหกรรม

การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ การบัญชี การจัดการทรัพยากรมนุษย์แบบญี่ปุ่น การตลาดเชิงสร้างสรรค์ การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีมัลติมีเดีย และเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ

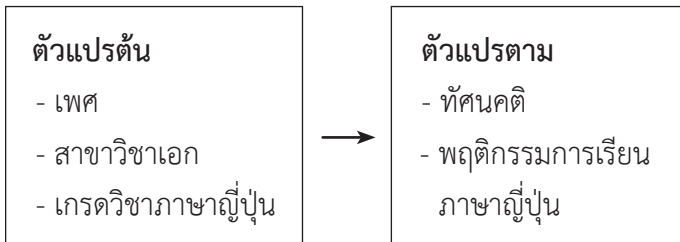
3.1.3 ผลการเรียนรู้วิชา JPN - 101 ภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ 1 ได้แก่ C+ C D+ และ D

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ทักษะคิดต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

3.2.2 พฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่น

กรอบแนวคิดของการวิจัย



สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีทักษะคิดและพฤติกรรมการเรียนในระดับดี
2. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีเพศ สาขาวิชาเอก และผลการเรียนต่างกัันมีทักษะคิดและพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นต่างกันอย่างมีนัยยะทางสถิติที่ระดับ 0.05

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเรื่องทักษะคิด และพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับต่ำ มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่เพศวิชาเอกที่ศึกษา และผลการเรียนวิชา JPN - 101 ภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ 1 ในภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2560

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติ และพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับปานกลาง - ต่ำซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

- | | | |
|---|---------|----------------------------|
| 5 | หมายถึง | ระดับความคิดเห็นมากที่สุด |
| 4 | หมายถึง | ระดับความคิดเห็นมาก |
| 3 | หมายถึง | ระดับความคิดเห็นปานกลาง |
| 2 | หมายถึง | ระดับความคิดเห็นน้อย |
| 1 | หมายถึง | ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด |

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทัศนคติ และพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปานกลาง-ต่ำ

โดยมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และภาษา (Face validity) ของแบบสอบถาม และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและปรับปรุงแล้วไปขอความร่วมมือกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ชี้แจงรายละเอียดของแบบสอบถาม และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

2. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามจำนวน 556 ฉบับ จากแบบสอบถามทั้งหมด 610 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91 เมื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามพบว่า มีแบบสอบถามที่สมบูรณ์โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีผลการเรียนตั้งแต่ C+ ลงมา

และสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ 200 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยใช้ระยะเวลาในการดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามให้แล้วเสร็จระหว่างวันที่ 15 มกราคม – 30 มีนาคม พ.ศ. 2561

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package for Social Sciences/Personal computer)

ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการตรวจให้คะแนนสอบถามตามระดับ ความคิดเห็นดังนี้

1. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 1 ศึกษาเพื่อศึกษาทัศนคติ และพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับปานกลาง-ต่ำ โดยรวมและเป็นรายด้าน โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 2 เปรียบเทียบเพื่อศึกษาทัศนคติ และพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับปานกลาง-ต่ำ โดยรวมและเป็นรายด้านจำแนกตามเพศ วิชาเอกที่เข้าศึกษา และ เกรดวิชาภาษาญี่ปุ่นในภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2560 วิเคราะห์ด้วยการทดสอบที (t-test) วิเคราะห์โดย การหาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One -Way ANOVA) หรือ F-test หากพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's method)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เนื้อหาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาเป็นรายด้าน แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย เพื่อนำไปประกอบในการอภิปรายผลการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ ใช้การทดสอบที (t-test) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบที (t-test) ส่วนการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงจะทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติ และพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับปานกลาง - ต่ำ สถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 69 ที่เหลือเป็นเพศหญิงจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 31 ด้านสาขาที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาสาขาเทคโนโลยีมีลต์มีเดีย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17 รองลงมาเป็นนักศึกษาสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 และที่น้อยที่สุด เป็นนักศึกษาที่ศึกษาสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์แบบญี่ปุ่น จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ด้านเกรดที่ได้รับในภาคการศึกษาที่ผ่านมา นักศึกษาส่วนใหญ่ได้เกรด C จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 52 รองลงมาได้เกรด C+ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 35

2. ทักษะคติ และพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสรุปผลได้ดังนี้ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีภาพรวมทักษะคติและพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.44 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าในด้านทักษะคติ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$) ส่วนด้านพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$)

เมื่อพิจารณาทักษะคติพบว่า มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.57 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากจำนวน 11 ข้อ ระดับปานกลางจำนวน 11 ข้อ และระดับน้อยจำนวน 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ภาษาญี่ปุ่นจะช่วยให้มีโอกาสก้าวหน้าในการศึกษาต่อ และการเรียนภาษาญี่ปุ่นช่วยให้มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ($\bar{X} = 4.48$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือไม่ชอบเพราะอาจารย์สอนเร็ว ($\bar{X} = 2.65$)

ในด้านพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.31 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ในระดับปานกลาง 12 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ พยายามไม่ขาดเรียนยกเว้นมีเหตุจำเป็นจริงๆ ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาคือทำการบ้านภาษาญี่ปุ่นด้วยตัวเอง ($\bar{X} = 3.72$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ อ่านเนื้อหาของบทเรียนล่วงหน้าก่อนทุกครั้ง ($\bar{X} = 2.58$)

3. การเปรียบเทียบทักษะคติและพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับปานกลาง-ต่ำด้านเพศ สาขาวิชาที่ศึกษา และเกรดสรุปผลได้ดังนี้

ในการเปรียบเทียบโดยจำแนกเพศ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีทักษะคติ และพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมี พฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีทักษะคติในการเรียนภาษาญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน

ในด้านสาขาวิชาเอกที่ศึกษาพบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่นที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกัน มีทัศนคติ และพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่นที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านทัศนคติไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่นที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จำนวน 2 คู่คือ คู่ที่ 1 นักศึกษาสาขาเทคโนโลยีมีเดีย และวิศวกรรมการผลิต คู่ที่ 2 สาขาเทคโนโลยีมีเดีย และการจัดการอุตสาหกรรม

นักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัยไทย - ญี่ปุ่นที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน มีทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. คำถามปลายเปิด นักศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นเรียงตามลำดับคะแนนความถี่ในแต่ละด้านดังนี้

ด้านทัศนคติ มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจำนวน 37 คน ดังนี้ ควรมีสื่อการสอนที่ใหม่ ทันสมัย ยกตัวอย่างประโยคท้นกับเหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 37.84 (จำนวน 14 คน) ควรมีการเรียนรู้ผ่านภาพเคลื่อนไหว เช่น ภาพยนตร์ อนิเมชัน คิดเป็นร้อยละ 27.03 (จำนวน 10 คน) ควรมีวิดีโอที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนภาษาญี่ปุ่นให้มากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 10.81 (จำนวน 4 คน) ต้องการบรรยากาศที่ผ่อนคลายในชั้นเรียน อาจารย์ลดความเข้มงวดลง คิดเป็นร้อยละ 10.81 (จำนวน 4 คน) ควรแยกนักศึกษาที่กลุ่มเรียนเก่งกับกลุ่มเรียนอ่อน คิดเป็นร้อยละ 8.11 (จำนวน 3 คน) และอาจารย์ควรให้เวลานักศึกษาคิดก่อนเรียกตอบคำถาม คิดเป็นร้อยละ 5.41 (จำนวน 2 คน) ด้านพฤติกรรม มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจำนวน 55 คน ดังนี้ ควรลดทำการบ้านผ่านโปรแกรม Google Classroom คิดเป็นร้อยละ 20.00 (จำนวน 11 คน)

ควรเน้นการสอนสนทนาให้มากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 18.18 (จำนวน 10 คน) ควรจัดชั้นเรียนเสริมสำหรับนักศึกษาที่เรียนอ่อน คิดเป็นร้อยละ 16.36 (จำนวน 9 คน) ควรจัดกิจกรรมเสริมทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 10.91 (จำนวน 6 คน) ควรสอนให้ช้าลง คิดเป็นร้อยละ 10.91 (จำนวน 6 คน) อาจารย์ควรสอนเพื่อเน้นความเข้าใจมากกว่าเพื่อสอบ คิดเป็นร้อยละ 10.91 (จำนวน 6 คน) อาจารย์ชาวญี่ปุ่นควรพูดให้ช้าลง คิดเป็นร้อยละ 9.09 (จำนวน 5 คน) และอาจารย์ควรทบทวนบทเรียนที่ผ่านมาก่อนขึ้นบทเรียนใหม่ คิดเป็นร้อยละ 3.64 (จำนวน 2 คน)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติ และพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับปานกลาง - ต่ำของสถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลเป็นรายด้านได้ดังนี้

1. ด้านทัศนคติ พบว่านักศึกษามีทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่นมีการจัดโครงการต่าง ๆ เช่นการรับสมัครนักศึกษาในโครงการแลกเปลี่ยนต่าง ๆ จำนวนมาก การรับนักศึกษาแลกเปลี่ยนจากประเทศญี่ปุ่น การส่งนักศึกษาฝึกงานในประเทศญี่ปุ่น การรับสมัครงานโดยตรงจากบริษัทญี่ปุ่นทั้งในประเทศไทย และประเทศญี่ปุ่น รวมถึงการสร้างบรรยากาศในสถานศึกษาเพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้นักศึกษาเห็นความถึงความสำคัญของการเรียนภาษาญี่ปุ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ นภัสวรรณ พรหมมณี และปาริตา ชามนตรี (2558, ออนไลน์) ที่ศึกษาทัศนคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่นพบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาต้องการนำภาษาญี่ปุ่นไปใช้ประกอบเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมถึงโอกาสได้รับทุนการศึกษาไปศึกษาต่อยังประเทศญี่ปุ่น งานวิจัยของเปรมวดี รัตกุล (2541, น. 90) ที่แสดงให้เห็นว่าการนำรูปแบบการสอน รวมถึงสื่อการสอนรูปแบบใหม่ ๆ ส่งเสริมให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ งานวิจัยของ

สุวพรรณ ครุฑเมือง (2544, น. 88) ที่แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นมีปัจจัยสำคัญที่รูปแบบการสอน วิธีการสอน รวมถึงกิจกรรมในชั้นเรียน การบรรยายภาคในการเรียนที่ไม่เครียดจะช่วยส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของตีเด้น เบ็ญฮาวัน (2558, น. 66) ที่เมื่อนักศึกษามีผลการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ แต่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเล็งเห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาเพื่อการทำงาน การสื่อสารในอนาคต นอกจากนี้งานวิจัยครั้งนี้ยังพบว่า นักศึกษามีความชอบการเรียนกับอาจารย์ชาวญี่ปุ่นอยู่ในระดับมากด้วย สอดคล้องกับ Koiso (2003) ที่ว่าผู้เรียนที่ได้รับแรงกระตุ้นให้มีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา เพราะมีแรงจูงใจเป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้การเรียนภาษาต่างประเทศประสบผลสำเร็จ

2. ด้านพฤติกรรมการเรียน พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) และมีพฤติกรรมการเรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนมากกว่านอกชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษายังไม่สามารถปรับตัวให้เข้าสู่ระบบการเรียนรู้อย่างเต็มตัวในระดับอุดมศึกษาที่นักศึกษาต้องการจัดการเรียนรู้และวางแผนการเรียนด้วยตนเอง ซึ่งแตกต่างจากระดับมัธยมศึกษาที่ผู้เรียนมีครูผู้สอนในการการสั่งสอนและควบคุมพฤติกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของตีเด้น เบ็ญฮาวัน (2558, น. 66) และวิภาณี เฟ็งเนตร (2554, น. 78) ที่พบว่าพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำนั้นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ในงานวิจัยยังพบว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนนักศึกษามีการปฏิบัติในระดับมาก มากกว่าพฤติกรรมที่นักศึกษามีการปฏิบัติด้วยตนเองนอกชั้นเรียน เช่น การพยายามไม่ขาดเรียนยกเว้นมีเหตุจำเป็น การตั้งใจเรียนภาษาญี่ปุ่นเมื่ออยู่ในชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพร โภมารทัต (2548, น. 173) ที่ว่าพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยอยู่ในระดับปานกลาง พฤติกรรมก่อนเข้าชั้นเรียนที่ผู้เรียนทำบ่อยคือเข้าเรียนให้ทันเวลา พฤติกรรมในชั้นเรียนที่ทำบ่อย ๆ คือ การจดบันทึกความพยายามทำความเข้าใจในบทเรียน ส่วนพฤติกรรมนอกชั้นเรียนที่ผู้เรียน

ทำบ่อย ๆ คือ พยายามทำที่บ้านด้วยตนเองและการจับกลุ่มทบทวนกับเพื่อน เมื่อใกล้สอบ งานวิจัยของสุวพรรณ ครุฑเมือง (2544, น. 90) พบว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงมีพฤติกรรมการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนอ่อน ซึ่งนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงนั้นมีความคิดสร้างสรรค์ในการหาวิธีเรียน มีเป้าหมายในการเรียนชัดเจน มีบุคลิกที่เอื้อต่อการเรียน ไม่อายหรือกลัวที่จะพูดผิด ขณะที่นักศึกษาที่เรียนอ่อนส่วนใหญ่มีบุคลิกที่ไม่เอื้อต่อการเรียนภาษา เช่น ขี้อาย ไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าถามเมื่อไม่เข้าใจ นอกจากนี้งานวิจัยครั้งนี้ยังพบว่าการศึกษาที่นักศึกษาเข้าเรียน ทุกครั้งมีสาเหตุส่วนหนึ่งจากวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาบังคับสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกคนของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ดังนั้นการขาดเรียนส่งผลให้นักศึกษาหมดสิทธิ์สอบปลายภาคเรียน ซึ่งจะให้นักศึกษาจำเป็นต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำอีกครั้ง

3. จากผลการรวบรวมความคิดเห็น นักศึกษาต้องการสื่อการสอนที่ทันสมัย เพิ่มช่องทางการเรียนรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ รวมถึงสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของยุทธนที โตะระ๊ะ (2558, น. 59) ที่พบว่านักศึกษา มีทัศนคติที่ดีต่อการใช้แอปพลิเคชันไลน์เข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การแบ่งปันความรู้ระหว่างเพื่อนร่วมชั้น รวมถึงสามารถพูดคุยสอบถามอาจารย์ ผ่านแอปพลิเคชันได้ ซึ่งแผนกภาษาญี่ปุ่นได้เริ่มนำโปรแกรมกูเกิ้ลคลาสรูม (Google Classroom) เข้ามาเป็นโปรแกรมหลักเพื่อเป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสาร การใช้สื่อการเรียนการสอน การมอบหมายงานทั้งรายงาน รวมถึงการบ้าน ให้สะดวกยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้ข้อคิดเห็นผู้เรียนเสนอว่าควรลดการทำการบ้านออนไลน์ ผ่านโปรแกรมกูเกิ้ลคลาสรูม (Google Classroom) เนื่องจากไม่ได้ฝึกเขียน ทำให้ความสามารถในการเขียนอักษรภาษาญี่ปุ่นไม่ถูกพัฒนา เมื่อไม่สามารถจดจำตัวอักษรได้จึงส่งผลต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นต่ำลง อีกทั้งนักศึกษาบางส่วนไม่สามารถเปิดดูโปรแกรมได้เมื่อกลับถึงบ้าน เนื่องจากไม่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ ซึ่งแผนกภาษาญี่ปุ่นควรหาช่องทางการใช้โปรแกรมกูเกิ้ลคลาสรูม (Google Classroom) ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้พบว่านักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น แต่มีพฤติกรรมในการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับกลาง พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัตินั้นมักอยู่ในห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่ จากผลการเสนอความคิดเห็นที่ต้องการให้อาจารย์ช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ ที่นักศึกษาสามารถทำได้ด้วยตนเอง แสดงให้เห็นว่านักศึกษายังไม่พร้อมกับการปฏิบัติตัวในการเรียนรู้ด้วยตนเอง อาจารย์ควรมีการจัดโครงการเพื่อแนะนำ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาใหม่ รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ เพื่อให้มีพฤติกรรมการเรียนที่สอดคล้องกับทัศนคติที่ดี

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับปานกลาง - ต่ำในการศึกษาครั้งถัดไปควรมีการศึกษากลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับกลาง และระดับสูง เพื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม

เอกสารอ้างอิง

ดีเด่น เบ็ญฮาวัน. (2556). **ทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

นภัสวรรณ พรหมมณี และปาริตา ชามนตรี. (2558). **ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น**. ค้นเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2561. จาก <https://prezi.com/2edr5gj-mms1/presentation/>

- เปรมวดี รัตกุล. (2541). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูล แบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยุทธนันท์ ใต้ระเระ. (2558). การศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีที่มีต่อการใช้ออปพลิเคชันไลน์ ในด้านการเรียนการสอน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ยุพกา พุกขิม่า กนกพร นุ่มทอง และสร้อยสุดา ณ ระนอง. (2556, เมษายน-กันยายน) ความนิยมในการเรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาจีนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์: แรงจูงใจต่างกันอย่างไร. *ว.ญี่ปุ่นศึกษา*. 30 (1), 27-40.
- วิภาณี เพ็งเนตร. (2554). รายงานการวิจัย เรื่อง แรงจูงใจ ทัศนคติ และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาพื้นฐานและภาษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.
- สมพร โกมารทิต. (2548). การเปรียบเทียบวัฒนธรรมการสอนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาที่สองระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น. ค้นเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2561. จาก <http://libdoc.dpu.ac.th/research/113886.pdf>
- สุวพรรณ ครุฑเมือง. (2544). การศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาญี่ปุ่นศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Koiso, K. (2003). The Characteristics of Motivation of Japanese Adult English Learners from JGSS-2003 Data. Retrieved 20 January 2018. From http://jgss.daishodai.ac.jp/research/monographs/jgssm5/jgssm5_08.pdf